

РЕШЕНИЕ

№ 4436

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 30.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **5015** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 - 298 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е на основание изпратена от Областния управител на област С. жалба от Р. А. Х., А. Г. Х. и Д. П. Б., всички от [населено място] против Постановление №ДС20П-1/21.04.2022 г. на Областен управител на област С.-град, с което е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С.-град за изземване от Р. А. Х., В. Г. П., В. Д. П., А. В. П., А. Г. Х., П. Х. Б. и Д. П. Б. недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВнР/, представляващ апартамент № 11, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4, ап.11. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и като издаден в противоречие с материалноправни наредби. Твърди се, че в оспореното постановление е посочено, че апартаментът следва да се из земе от всички адресати на заповедта, а постановлението е връчено само на тримата жалбопозатели. Освен това в същото не е посочено пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване, които реквизити според оспорващите са абсолютно задължителни и липсата им е основание за отмяна на акта. Според оспорващите административният орган не е отчетел обстоятелството, че във ВАС е образувано дело с искане за отмяна на съдебните решения на АССГ и ВАС, с които Заповед №ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С., въз основа на която е издадено процесното постановление, е потвърдена. Посочено е, че по това

дело е поискано спиране изпълнението на Заповед №ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С.. Освен това се твърди, че със заявление от 17.03.2022 г. от Областния управител е поискано деактуване на имота поради изтекла придобивна давност, по което искане няма произнасяне. Също та и предвид решението на КС №3/24.02.2022 г. по конст. Дело №16/2021 г., с което е отменен наложения мораториум, касаещ придобивната давност по отношение на имоти държавна и общинска собственост по тяхна искова молба е образувано гражданско дело пред СГС за прогласяване в тяхна полза на изтекла придобивна давност. По тези съображения се иска отмяна на обжалваното постановление.

Ответникът Областен управител на област С., в представени по делото мотиви за обжалваното постановление оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност по подробно изложени съображения.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Със Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С., на основание чл.80, ал.1 ЗДС, се изземва от Р. А. Х., В. Г. П., В. Д. П., А. В. П., А. Г. Х., П. Х. Б. и Д. П. Б. недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВнР/, представляващ апартамент № 11, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4, поради това, че лицата го държат без правно основание. Заповедта е обжалвана, като с Решение №493/20.01.2022 г., постановено по адм. д. №10299/2021 г. ВАС е оставил в сила Решение №3987/17.06.2021 г., постановено по адм. д. №11567/2020 г. на АССГ, с което жалбата е отхвърлена. Решението е влязло в сила на 20.01.2022 г.

С уведомление за изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г., №ОА23-1891/16.02.2022 г., връчено лично на Р. А. Х., А. Г. Х. и Д. П. Б. на 18.02.2022 г. е даден едномесечен срок за освобождаване и предаване на недвижимия имот. Съдът приема, че това уведомление има характер на покана за доброволно изпълнение по смисъла на чл.277 АПК. Видно от собственоръчно отразеното върху писмото, получилите го лица са се задължили да уведомят останалите посочени в него адресати. С оглед на това им изявление съдът приема, че всички адресати на акта са редовно умведомени – лично и чрез лица, съгласили са да получат уведомлението. Със заявление от 17.03.2022 г. Р. А. Х. и А. Г. Х. са заявили, че отказват да напуснат собственото си жилище, което за тях е единствено. Изложили са доводи, че са го придобили по давност, изтекла на 01.01.2018 г.

На 21.04.2022 г. е издадено оспореното в настоящото производство постановление. Видно от приложения по делото констативен протокол от 05.05.2022 г. на тази дата постановлението е получено от тримата жалбоподатели. От приложения констативен протокол от 13.05.2022 г. се установява, че уведомление №ОА23-5674/21.04.2022 г. на Областен управител на област С. относно образувано производство във връзка с изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. е залепено на адреса на жилището на входната врата на апартамента, на стъклото на портиерната и 1 бр. е пуснато в пощенската кутия на 13.05.2022 г. Адресатите са уведомени, че могат да получат документите на посочен адрес в едноседмичен срок, считано от 13.05.2022 г., като изрично им е указано, че след изтичане на срока документите и книгата ще се считат връчени на основание чл.18а, ал.9 АПК. С оглед на това и предвид

разпоредбата на чл.273а, ал.1 АПК, според която съобщенията се извършват по реда на [чл. 18а](#) АПК съдът намира, че и адресатите на оспореното постановление, на които същото не е връчено лично, са били редовно уведомени за издаването му на основание чл.18а, ал.9 АПК, според която разпоредба когато страната не може да бъде намерена на адреса и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, съобщаването се извършва чрез залепване на уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп – на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, съобщението се пуска и в нея. В съобщението се посочва, че документите или книгата са оставени в канцеларията на органа или на съда и могат да се получат в едноседмичен срок. Документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа или на съда.

От представените от ответника доказателства се установява, че с Определение, постановено по адм.д. №2562/2022 г. ВАС е оставил без разглеждане молбата на молителите за спиране изпълнението на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С., депозирана в производството, образувано по молба за отмяна на влязло в сила Решение №493/20.01.2022 г. по адм. д. №10299/2021 г. на ВАС.

От жалбоподателите не са представени доказателства във връзка с твърденията им, че със заявление от 17.03.2022 г. от Областния управител е поискано деактуване на имота поради изтекла придобивна давност и че по тяхна искова молба е образувано гражданско дело пред СГС за прогласяване в тяхна полза на изтекла придобивна давност. Не се твърди и да е образувано производство по чл.292 АПК.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Оспореният в настоящото производство акт е постановление на орган по изпълнението, който съгласно разпоредбата на чл.294 АПК подлежи на обжалване пред съда. Оспорващите са надлежни страни по смисъла на чл.295 АПК, доколкото имат качеството на страни в производството по изпълнението. Постановлението е връчено на жалбоподателите на 05.05.2022 г.1 видно от съставения в тази насока констативен протокол, приложен по делото. Жалбата е входирана при Областния управител на 12.05.2022 г. Следователно депозирана е в срока по чл.296 ал.1 АПК. Предвид това съдът счита, че същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Производството по изпълнение на индивидуалните административни актове е съвкупност от регулирани от нормите на АПК последователно развиващи се правни действия, насочени към изпълнение на стабилен административен акт. На изпълнение по реда на АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в него или в друг закон (чл. 267 от АПК). Разпоредбата на чл. 268 от АПК сочи кои са изпълнителните основания, а именно: влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални административни актове, общи административни актове, решения, определения и разпореждания на административните съдилища и споразумения пред административните органи или пред съда. Индивидуалните административни актове, по отношение на които в закона е предвидено предварителното им изпълнение, подлежат на изпълнение независимо дали са оспорени.

По отношение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С. от представените доказателства безспорно се установи, че същата е влязла в

сила след проведения съдебен контрол на 20.01.2022 г. Не са представени доказателства изпълнението ѝ да е спряно от съда. С оглед на изложеното, съдът намира, че в настоящата хипотеза за ответника е било налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 от АПК, въз основа на което е издадено процесното постановление.

Компетентен да предприеме действия по изпълнение срещу граждани и организации е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган - чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК. Доколкото издателят на заповедта е Областния управител на област С., той се явява и орган по неговото изпълнение.

Съгласно чл.274, ал.1 АПК взыскател може да бъде административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, и всеки гражданин, организация или орган, посочени в изпълнителното основание. Следователно в случая Областния управител на област С. има качеството на взыскател. Съгласно ал.2 на същия текст оспорващите имат качеството на длъжници.

Според разпоредбата на чл.276, ал.1 АПК изпълнението започва служебно по инициатива на органа, който е издал или е трябвало да издаде административния акт. Ал. 2 допуска то да започне и по инициатива на горестоящия орган, на прокурора или омбудсмана, или по писмена молба на заинтересован гражданин или организация. Анализът на тази разпоредба води до извода, че отговорен за започване на изпълнението е органа по изпълнение, в случая Областния управител на област С.. С оспореното постановление той е предприел действия по изпълнение на издадената от него влязла в сила заповед.

Установи се, че преди издаване на процесното постановление до адресатите на подлежащия на изпълнение акт е отранена покана за доброволно изпълнение по смисъла на чл.277 АПК, връчена им на 18.02.2022 г., в която им е даден едномесечен срок за доброволно освобождаване и предаване на имота. Безспорно е установено също, че в този срок, изтекъл на 18.03.2022 г. апартаментът не е предаден. Напротив, жалбоподателите Р. А. Х. и А. Г. Х. на 24.03.2022 г. изрично са уведомили органа, че няма да го освободят. Предвид това за ответника са били налице основания за издаване на процесния акт.

В производство по оспорване на действия на орган по изпълнение, съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органът по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. Съдът намира, че постановлението, предмет на оспорване в настоящото производство, е законосъобразно, издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при наличие на предпоставките за издаването му.

Неоснователни са доводите на оспорващите както за допуснати съществени процесуални нарушения, така и за материална незаконосъобразност на оспорения акт. Установи се по делото, че жалбоподателите са били надлежно уведомени за издаденото постановление на 05.05.2022 г. и в срок са подали жалба против него. Останалите адресати на акта също са уведомени за издаването му по реда на чл.273а, ал.1 вр. чл.18а, ал.9 АПК. Следва да се посочи, че съобщаването на акта е относимо към правото на жалба на всеки от адресатите и не може да се релевира като процесуално нарушение от друг негов адресат.

Що се отнася до възражението, че непосочването в акта пред кой орган и в какъв срок

подлежи на обжалване е съществено нарушение, основание за отмяната му, същото е неоснователно. Този пропуск е относим към спазване срока за подаване на жалба, което право оспорващите са упражнили в срок. Последниците при допускане на такова нарушение са уредени в чл.140, ал.1 АПК – удължаване на срока за обжалване на два месеца.

Неоснователен е и доводът на оспорващите за допуснатото нарушение, доколкото лицето, подало молба за отмяна на влязлото в сила решение, въз основа на което е издадено процесното постановление, не е уведомявано. Това лице не е било страна в проведеното административно производство, а дали има качеството на страна е въпрос, който ще бъде решен в производството по отмяна. Следователно за ответника не е било налице задължение за уведомяването му както за влязлата в сила заповед, така и за предприетите действия по изпълнението ѝ.

Не се споделят доводите на оспорващите, мотивирани с изтекла придобивна давност, предвид решението на КС №3/24.02.2022 г. по конст. дело №16/2021 г. Решението на КС е влязло в сила след влизане в сила на акта, послужил като основание за издаване на процесното постановление, при което обявената за противоконституционна разпоредба не може да се приложи по отношение на приключил фактически състав. В решението изрично е предвидено, че с обявяването на разпоредбата на §1, ал.1 ЗДС за противоконституционна не се засяга нейния достегашен ефект. Освен това дали имота е придобит по давност може да се реши в производство пред граждански съд или в производство по чл.292 АПК, в което да се оспори задължението, предмет на изпълнението.

Предвид гореизложеното съдът намира жалбата за неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 298, ал. 1 от АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. Х., А. Г. Х. и Д. П. Б., всички от [населено място] против Постановление №ДС20П-1/21.04.2022 г. на Областен управител на област С.-град, с което е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на област С.-град, за изземване от Р. А. Х., В. Г. П., В. Д. П., А. В. П., А. Г. Х., П. Х. Б. и Д. П. Б. недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВНР/, представляващ апартамент № 11, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4, ап.11.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.298, ал.4 АПК.

На основание чл.138, ал.3 АПК на страните да се изпрати препис от настоящото решение.

СЪДИЯ: